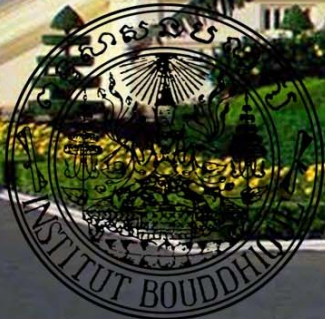

အာရုံစူးစိုက်မှု

အာရုံစူးစိုက်မှု

បរិយាយសេចក្តី

ក្បួនរាជសព្ទនេះ កាលព្រះពុទ្ធសករាជកន្លងបាន ២៣៩៩ (គ.ស 1855) ព្រះបាទសម្តេចព្រះហរិក្ខរាមា ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី ជាអម្ចាស់ជីវិតលើត្បូងទ្រង់ត្រាស់ ឲ្យប្រជុំព្រះថេរានុត្តរៈ និងមន្ត្រី ដែលចេះដឹង ដូចនាមមកប្រែពាក្យរាជសព្ទបុរាណដែល មានវិបត្តិមកធ្វើជាថ្មី ដើម្បីទុកឲ្យរាជបរិស័ទហាត់រៀនរាល់គ្នា ពួកខ្ញុំរាជការជាច្រើនក្នុងគ្រា ជាន់នោះសឹងចាំស្នាត់ទាំងបុរសស្ត្រី។ លុះមកដល់ពុទ្ធសករាជ ២៤៧៣ (គ.ស 1929) អញខ្ញុំបានធ្វើក្បួនរាជសព្ទដែលធ្វើកាលគ្រាជាន់នោះ ទៅ ឲ្យអគ្គលេខាធិការ ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ បោះពុម្ពផ្សាយទៀតតែឥតមានកែប្រែអ្វីបន្តិចទេ ដើម្បីទុកឲ្យជនានុជន ដែលមានឱកាសទំនេរ ទៅសន្និបាតមើលរឿងផ្សេងៗដែលមានក្នុងព្រះរាជបណ្ណាល័យ ជា គតិឲ្យរៀងរឿងសតិបញ្ញាជាគ្រាទី២។

ឥឡូវនេះ អញខ្ញុំដឹងថា សៀវភៅរាជសព្ទក្នុងទីព្រះរាជបណ្ណាល័យ បានចំណាយ អស់ជាច្រើននៅសល់តិចណាស់ គួរតែរកឱកាសបោះពុម្ពផ្សាយទៀតជាថ្មី តែគួរធ្វើសង្ខេប បែបខ្លី ដ្បិតសេចក្តីក្នុងរាជសព្ទជាន់នោះពិស្តារពេក ជនដែលចង់ចេះពុំអាចចាំបានដោយ ងាយ។

នោះយើងបានប្រជុំលោកអ្នកចេះទាំងឡាយមកជួយធ្វើ ដូចមាននាមមកនេះ

ព្រះថេរៈ គឺ

ព្រះមហាព្រហ្មមុន នាម អ៊ូ

ព្រះភិក្ខុ ធម្មសិរី នាម សុវណ្ណ

ពួកឧបាសក គឺ

ព្រះវរវេហារ នាម កែវ ក្រុមរាជបណ្ឌិត្យ

អាចារ្យ ម៉ូត រាជលេខានុការ ក្នុងសម្តេចព្រះរាជអយ្យកា។

មហា ទិន ហួត ក្រុមពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ មកជួយវេសសព្ទណា គួរប្រើឲ្យសម បែបខ្លីម្តងទៀតជាគ្រាទី៣។

ក៏ឯពាក្យដែលហៅថារាជសព្ទនោះ ពុំចំពោះតែយកមគធភាសា និងសំស្ក្រឹត ភាសាមកប្រើទេ សូម្បីខេមរភាសា លោកបុរាណចារ្យក៏មានយកមកប្រើដែរ ក៏ប៉ុន្តែមក សន្មតហៅឲ្យខុសនឹងពាក្យប្រើធម្មតា ដូចពាក្យថា ផ្ទំ និង ស្រង់ ជាដើម។

ឯរាជសព្ទដែលបោះពុម្ពក្នុងព្រះពុទ្ធសករាជ ២៤៨៥ (គ.ស 1941) នេះពុំបាន ផ្លាស់ផ្លែងសព្ទដើម ឬបញ្ញត្តិថែមសព្ទថ្មីទៀតទេ គ្រាន់តែកែអក្សរឲ្យត្រឹមត្រូវ និងរៀបពាក្យ

ឲ្យរៀងតាមលំដាប់អក្សរ តាមសំដីដែលប្រើធម្មតា ដើម្បីឲ្យងាយរករាជសព្ទដែលត្រូវការ។

ពាក្យរាជសព្ទនោះ បើ នឹងបញ្ញត្តិឲ្យគ្រប់សម្តីដែលត្រូវការនិយាយទាំងអស់ ក៏ នឹងក្លាយទៅជាភាសាមួយដោយឡែក នាំឲ្យចេះមិនចប់ នឹងនាំឲ្យពួកលោកអ្នកមិន ប៊ុនប្រសប់រាជសព្ទ ធុញទ្រាន់ ខ្លាចមិនហ៊ានចូលមកកាន់ព្រះរាជសំណាក់ផង។

ជាទំនៀមរបស់ភាសាគ្រប់ជាតិ តែងមានបញ្ញត្តិសព្ទខ្លះជាពិសេស សម្រាប់ និយាយគោរពដល់ក្បួនខត្តិយត្រកូល ឬលោកអ្នកមានសក្តានុពលធំជាងជាដរាប។

កាលបើពាក្យរាជសព្ទ ឬពាក្យខ្ពស់សម្រាប់ជាតិត្រូវតែនិយាយខានមិនបាន ដូច្នោះហើយ បានជាអញខ្ញុំព្យាយាមរៀបចំក្បួនរាជសព្ទនេះ ទុកជាសម្បត្តិជួយឲ្យងាយដល់ អ្នកត្រូវការ។

ក្នុងក្បួនរាជសព្ទនេះ បានកាត់ចោលពាក្យណាដែលមិនសូវត្រូវការប្រើញឹកញយបន្ថយ ឲ្យតិចចុះ ដើម្បីឲ្យងាយសិក្សា ប្រសិនបើពាក្យណាមួយជាខេមរភាសាក្តី ភាសាអ្នកបរទេស ក្តី ដែលគ្មានបញ្ញត្តិក្នុងក្បួនរាជសព្ទនេះទេ ត្រូវនិយាយតាមសម្តីដែលធ្លាប់និយាយដដែល តែត្រូវថែមពាក្យថា ទ្រង់ ឬ ព្រះ នាំមុខពាក្យ ដូចកិរិយាសព្ទថា ឈ្លាក់, ងាក ថា ទ្រង់ ឈ្លាក់, ទ្រង់ងាក ឬពាក្យជានាមសព្ទ ថា រូប, អង្គ ថា ព្រះរូប ឬព្រះបរមរូប, ព្រះអង្គ ជាដើម តាមសមគួរដល់ពាក្យដែលគួរថែម។

មានពាក្យខ្លះដូច នាឡិកា, សៀវភៅ, ផ្ទាំងថ្ម នឹងប្រើពាក្យ ព្រះ នាំមុខមិនពីរោះ ត្រូវប្រើពាក្យ ព្រះរាជទ្រព្យ ភ្ជាប់ខាងក្រោយថា នាឡិកាព្រះរាជទ្រព្យ បើជាត្រីសាច់បន្លែ ត្រូវភ្ជាប់ពាក្យថា ព្រះស្វាយ ដូច បន្លែព្រះស្វាយ... វិញ ចំណែកឈ្មោះរោគផ្សេងៗ ខ្លះ នឹងប្រើពាក្យ ព្រះ ឬ ព្រះរាជទ្រព្យ ក៏មិនសម គួរនិយាយថា ប្រឈួនព្រះរោគ..... វិញ។

ន័យមួយទៀត តាមទំនៀមរាជសព្ទ បើពាក្យណាជានាមសព្ទ ច្រើនប្រើពាក្យ ព្រះ នាំមុខ ពាក្យណាជាកិរិយាសព្ទ ច្រើនប្រើពាក្យ ទ្រង់ នាំមុខ តែគង់លើកទុកពាក្យខ្លះ ដូច ពាក្យថា ស្ងួតច្នៃត្រ... មិនមានពាក្យ ព្រះ នាំមុខពាក្យថា ស្រង់ មិនមានពាក្យ ទ្រង់ នាំមុខ ក៏បាន។ នាមសព្ទរួមចូលគ្នាពីរម៉ាត់ដូច កព្រះហស្ត, ស្នាប់ព្រះសិរ ជាដើម មិនប្រើពាក្យ ព្រះ ពីរដងថា ព្រះកព្រះហស្ត, ព្រះស្នាប់ព្រះសិរ ក៏មាន ព្រះកនិច្ចាព្រះឱស្ឋ នៅប្រើពាក្យ ព្រះ ទាំងពីរក៏មាន។

នាមសព្ទណា ប្រើជាកិរិយាសព្ទត្រូវថែមពាក្យថា ទ្រង់ ដូចពាក្យថា ទ្រង់ព្រះនិច្ចា តែពាក្យខ្លះដូចជា ទ្រង់ក្រោធ, ទ្រង់ប្រហារ... មិនបានមានពាក្យ ព្រះ ទេ ដោយហេតុមិន ស្រួលស្តាប់មិនពីរោះត្រចៀក អ្នកត្រូវការគួរសង្កេតនិងលែលក ប្រើឲ្យសមគួរតាមសេចក្តី នោះៗ ដូចបានអធិប្បាយពន្យល់មកខាងលើនោះចុះ។

វរបក្រណាវិទ្ធិ

វាចាអ្នកវាយអក្សរសាឡើងវិញ ធ្វើជាសៀវភៅអេឡិចត្រូនិក (E-book)

សៀវភៅ ក្បួនរាជសព្ទ ដែលមានចំណងជើងពីដើមថា ក្បួនរាជសព្ទ បានរៀបរៀងដាក់ឱ្យប្រើតាំងពីឆ្នាំ 1855 រហូតមកដល់ឆ្នាំ 1929 ទើបយកទៅបោះពុម្ពដោយមានសេចក្តីវែង ដោយសារប្រើអស់ទើបមកដល់ឆ្នាំ 1941 ក៏ចាប់បោះពុម្ពម្តងទៀតដោយសង្ខេបយកតែពាក្យសំខាន់ៗ និងតម្រៀបតាមព្យញ្ជនៈដើម្បីងាយស្រួលចាំ។

ខ្ញុំអាចសន្មតបានថាសៀវភៅក្បួនរាជសព្ទនេះ គឺបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ 1941 ដោយរៀបពុម្ពអក្សរ ព្រោះមិនទាន់មានកុំព្យូទ័រទេ។ សៀវភៅនេះប្រហែលជាបោះពុម្ព ដោយមិនផ្អែកលើ វចនានុក្រមសម្តេច ជួន ណាត ទេ មើលទៅ ព្រោះមានពាក្យខ្លះសរសេរខុសពីវចនានុក្រម ដូច្នេះខ្ញុំក៏កែពាក្យខ្លះដែលខ្ញុំដឹងថាខុស មកតាមវចនានុក្រមជួនណាត វិញ គួរពុំគួរសូមអធ្យាស្រ័យ។

សៀវភៅ ក្បួនរាជសព្ទ ដែលខ្ញុំវាយអក្សរឡើងវិញធ្វើជាសៀវភៅអេឡិចត្រូនិកនេះ គឺសម្រាប់អាននិងស្វែងយល់ មិនសម្រាប់យកទៅបោះពុម្ពទេ ព្រោះ មិនជាផ្លូវការ គ្មានអ្នកត្រួតពិនិត្យ ផ្ទៀងផ្ទាត់ ដូច្នេះខ្ញុំមិនទទួលខុសត្រូវនូវរាល់ពាក្យដែលបានសរសេរខុសដោយអចេតនាឡើយ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី 27 ខែមករា ឆ្នាំ 2013
អាក្បាលធំ

© ព័ត៌មានសៀវភៅ ៖

- ឈ្មោះសៀវភៅ : ក្បួនរាជសព្ទ (1941)
- ចេញផ្សាយដោយ : ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ
- ធ្វើជា E-book ដោយ : អាក្បាលធំ (2013)
- ទីតាំងទាញយក : ប្លុកអាក្បាលធំ (www.akbalthom.blogspot.com)

៖ ក ខ

ក
 កជើង
 កដៃ
 កង
 កងកន់
 កង្វែរ
 កញ្ចក់ឆ្មុះ
 កញ្ជីល
 កន្លើយព្រងើយ
 កន្រ្តៃ
 កន្តោរតូច
 កន្តោរធំ
 កន្ទក់លាងដៃ
 កន្ទត់អូង
 កន្ទីត
 កន្សែងទ្រាប់ថ្វាយបង្គំ
 កន្សែងជូតខ្លួន
 កន្សែងជូតដៃ
 កន្សែងជូតមាត់
 កន្សែងជូតមុខ
 កន្សែងជូតក្បាល
 កម្រាល, កន្ទេល, ចៀមចំ, ព្រំ
 កាត់សក់
 កាល់ចិញ្ចើម
 ការពាក់ត្រចៀក
 កុណ្ណិទឹក
 កូនប្រសាប្រុស
 កូនប្រសាស្រី
 កូបដំរី
 កើតទុក្ខ

ព្រះសុរង
 ព្រះនិពន្ធបាទ, កព្រះបាទ
 ព្រះករ, កព្រះហស្ត
 ព្រះវល័យ
 ព្រះពហុរិក្ស, ព្រះពហុរិតន៍ (ព្រះពហុរត្ន)
 ព្រះអង្គសា
 ព្រះឆាយ
 ព្រះទទ្ទ
 ទ្រង់ព្រះឧបេក្ខា
 ព្រះទម្រង់សុក្រីន្ត
 ព្រះសុពណ្ណស្រី
 ព្រះសុពណ្ណរាជ
 ព្រះកុណ្ណក
 ព្រះគីវង្គ
 ព្រះតាលុ
 ព្រះកនិច្ចាបង្គំ
 ព្រះកនិច្ចាព្រះអង្គ
 ព្រះកនិច្ចាព្រះហស្ត
 ព្រះកនិច្ចាព្រះឱស្ន
 ព្រះកនិច្ចាព្រះភក្រ្ត
 ស្នាប់ព្រះសិរ
 ព្រះនិសជ្ជនិយ័
 ចម្រើនព្រះកេសា
 វិចិត្រព្រះភូមា
 ព្រះកុណ្ណាល
 ព្រះសុវណ្ណភិដ្ឋារ
 ព្រះជីតុបតី
 ព្រះសុណិសា
 ព្រះនាគាសនៈ
 ទ្រង់សោយទុក្ខ

កោរសក់	ដាក់ព្រះកេសា
កៅអី	ព្រះសុវណ្ណកោច្ឆៈ
កាំបិតកោរ	ព្រះទម្រង់ខុរៈ
កាំបិតបត់	ព្រះទម្រង់បិប្ផលី
កាំបិតបន្ទោះ	ព្រះទម្រង់ដងវែង (ដងង)
កាំបិតព្រា	ព្រះទម្រង់វាសី
កាំបិតស្នៀត ឬក្រឹស	ព្រះទម្រង់ធុរិកា
កាំបិតស្នា	ព្រះទម្រង់បូគៈ
កំភួនជើង	កំភួនព្រះបាទ
កំភួនដៃ	កំភួនព្រះហស្ត
កម្លាំងកាយ	ព្រះកាយពល
កំហាក	ព្រះខេឡាសុចិ
កម្មត	ព្រះអាចៀន, ព្រះវែមកៈ
កាំភ្លើង	ព្រះទម្រង់អគ្គី
ក្នាញ់	ទ្រង់បដិយៈ
ក្បាល	ព្រះសិរ
ក្បាលជង្គង់	ព្រះជានុ
ក្នួយប្រុស	ព្រះភាគិនេយ្យ
ក្នួយស្រី	ព្រះភាគិនេយ្យា
ក្រចក	ព្រះនខា
-ក្រដាសប្រោះទឹកមាសបិទភ្ជាប់នឹងព្រៃ ឬក្រដាសបារាំងសរសេរតាំងតំណែងយសមន្ត្រី	
ទាំងពួង តាំងពីឧកញ៉ាដរាបដល់យុន មីន = សញ្ញាប័ត្រ។	
-ក្រដាសសេនាបតីធ្វើតាំងតំណែងយស ឲ្យក្រុមការ = ត្រាតាំង។	
-ក្រដាសសរសេរតាំងតំណែងយសព្រះភិក្ខុសង្ឃទាំងពួង = សមណប័ត្រ។	
ក្រមាបង់ក	ព្រះសុភាក់
ក្រពះ	ព្រះបិហាកៈ
ក្រមួនមាត់	នួនព្រះឱស្ឋ
ក្រយៅ	ព្រះបទរាជី
ក្រលៀន	ព្រះអនុជង្គ
ក្រឡេកមើល	ទ្រង់ធ្វើព្រះនេត្រ
ក្រាស	ព្រះសម្មាងកេសី
ក្រោកពីដេក	ទ្រង់តើន, ទ្រង់បពុជ្ឈនាការ

ក្លស់
ក្លាហាន
ក្លៀក
ក្លឹក
ក្លឹមពួច
ក្លឹត
ក្លែល

ព្រះក្លស់
ព្រះវិសារទៈ
ព្រះកច្ចៈ
ព្រះកាសៈ
ព្រះសុវណ្ណកុម្មៈ
ទ្រង់អាចៀន
ព្រះរដ្ឋោជល

ខាក
ខឹងច្រើន
ខឹងតិច
ខឹមខាត់ }
ខៀក្រវាត់ }
ខួរក្បាល
ខោជើងវែង
ខោស្នាប់ភ្លៅ
ខ្លួល
ខ្នង
ខ្នើយ
ខ្នើយផ្អែក
ខ្នើយរងស្នង
ខ្នើយឱប
ខ្នើរអាចម៍
ខ្នុរមាត់
ខ្នាសរបស់ប្រុស
ខ្នាសរបស់ស្រី
ខ្មៅដុស
ខ្យល់ចាប់
ខ្លាច
ខ្លាញ់ខាប់

◎ ខ ខ្ល

ទ្រង់កក្ខារី
ទ្រង់ក្រោធ, ទ្រង់ពិរោធ
ទ្រង់ខ្ចាល់
ព្រះកាយពន្លឺន៍
ព្រះមត្តលុង្គ
ស្នាប់ព្រះជង្ស
ស្នាប់ព្រះឧរុ (ឧរុ)
ទ្រង់កោសជ្ជៈ
ព្រះប្រឹស្តាង្គ
រងព្រះបាទ
ព្រះខ្ពស់
រងព្រះជង្ស
នៃបព្រះអង្គ
ព្រះខ្នាច់
ទ្រង់វិក្ខាលនៈ
ព្រះសិដ្ឋលិង្គ
ព្រះយោនី
ព្រះមសិ
ព្រះវាយុរោគ
ទ្រង់ព្រះភិរុកា
ព្រះមេទោ

ខ្លាញ់រាវ
ខ្លួន
ខ្សៀ

ព្រះវិសា
ព្រះកាយ
ព្រះទ័រង់ធុមវដ្តី

គក់ (វាយ)
គិត
គជ, តេជ, នប់, កុយ, គាថា
គូរ
គោ
គោម
គុំកួន
គុម្ពត្រចៀក
គ្រឿងក្រអូបសម្រាប់លាប
គំហក
គ្រហែម
គ្រុន
គ្រូ
គ្រៃ
គ្រៃដេក
គ្រៃយាន
គ្រៃយានមាស
គ្រៃអង្គុយ

◎ គ ២៣

ទ្រង់ប្រហារ
ទ្រង់ព្រះចិន្តា
ព្រះគ្រូ
ទ្រង់ព្រះលេខា
ព្រះទីនឹងឧសភរាជ
ព្រះយរបទីប
ទ្រង់អាយាដ
ព្រះកាណី
ព្រះសុគន្ធវិលេបនៈ
ទ្រង់តជ្ជនាការ
ទ្រង់ព្រះឧក្កាសិត
ព្រះទាហពោគ, ខាហពោគ
រាជគ្រូ
ព្រះមញ្ចៈ
ព្រះទែនបន្ទំ
ព្រះរាជយាននុម៉ាត
ព្រះសុវណ្ណរាជយាន
ក្រឡាព្រះគំនាល់

ឃើញ
ឃ្លង់
ឃ្លាន

◎ ឃ ២៤

ទ្រង់ទស្សនាការ
ព្រះកុដ្ឋពោគ
ទ្រង់ជិយប្តា

័ ង ឃ

ងងុយ
ងូតទឹក
ងោកងុយ

ទ្រង់ព្រះប៊ិន
ស្រង់ព្រះវារី
ទ្រង់ព្រះមិទ្ធិ

័ ប ឃ

បង្ហា
បង្ហើ
បង្ហៀង
បង្ហៀលក្របក
បង្ហយស្នា
បង្ហៀលត្រចៀក
បង្ហេះ
បន្ទាស
បង្ហលម្រាមដៃ
បារុបងដៃ
បិញ្ជើម
បិញ្ជៀន
បិត្ត
បិត្តជា (បាត់ខឹង)
បូលបិត្ត
បែងថ្លៃ
បៅស្រី-ប្រុស
បំណីបង្ហែម
បំឡូក
ប្របាច់
ប្រមុះ
ប្រូចទឹក
ប្រៀង

ព្រះហនុកា
ព្រះយមកា
ព្រះតេលបទីប
ព្រះទម្រង់សុពណ្ណនខា
ព្រះអង្សកូដ
ព្រះទម្រង់សុវណ្ណកាណី
ព្រះអង្កៈ, ព្រះកដី
ព្រះសណ្ឋាស
ព្រះតជ្ជនាបាទ
កែមព្រះករ
ព្រះភូមោ, ព្រះភមុកា
ព្រះទម្រង់
ព្រះហឫទ័យ
ទ្រង់ក្បួនព្រះហឫទ័យ
ទ្រង់សន្និដ្ឋាន
ព្រះខុទ្ទកបិឡូកា
ព្រះរាជនត្តា
ព្រះឱជា
ព្រះបស្សការ
សម្ពាហណៈ
ព្រះនាសា
ទ្រង់ទក្សិណោទក
ទ្រង់គីតាភិរម្យ

◎ ឆ ឡង

ឆត្រ
ឆ្នាក់
ឆ្នង
ឆ្នងដងកាំបិត

ព្រះភ្លៀស
ទ្រង់រចនា
ព្រះអង្គី
ព្រះអក្ខកា

◎ ជ ឡង

ជក់
ជញ្ជីង
ជន្មញ
ជាន់
ជណ្តើរ
ជីដូន
ជីដូនទួត
ជីតា
ជីតាទួត
ជិនឆ្នុន
ជុក
ជុះអាចម៍
ជម្រះធ្មេញ

ទ្រង់សោយ
ទ្រង់ព្រះវិចារណ៍
ព្រះបដោទ
ទ្រង់អក្ខមៈ
ព្រះអង្គចន្ទ
ព្រះអយ្យិកា
ព្រះអយ្យិកាទួត
ព្រះអយ្យកោ
ព្រះអយ្យកោទួត
ទ្រង់និព្វិទា
ព្រះមោលី
ទ្រង់ចូលព្រះបង្គន់ធំ
ទ្រង់សោយព្រះស្នន្ត

◎ ឈ ឡង

ឈរ
ឈមមុខត្រង់
ឈានជើង
ឈាម
ឈី
ឈើខ្នាត
ឈើខ្នាសអណ្តាត

ទ្រង់ស្ថិត
ទ្រង់ឆ្ពោះព្រះភក្ត្រ
ស្តេចឈានព្រះបាទ
ព្រះលោហិត
ប្រឈួន, ទ្រង់ព្រះអាពាធ, ទ្រង់ព្រះអផាសុក
ព្រះរាជមានៈ
ព្រះជ្រីវាវិសោធន៍

ឈើចាក់ធ្មេញ
ឈើច្រត់
ឈ្មួត
ឈ្មួស

ធ្មាក់ព្រះទន្ល, ព្រះទន្លកដួ
ព្រះទន្ល្នៈ
ព្រះវេជ្ជនៈ
ទ្រង់បរិមទ្ធៈ

ញញឹម
ញើស

១ ញ ១៣៣

ទ្រង់ព្រះសិកាការៈ
ព្រះសេទោ

ដន្លាប់
ដបកែវ
ដបតែ
ដាវ
ដាវវែង
ដីខ្មៅសរសេរ
ដីស
ដីង
ដើមទ្រូង
ដើរ
ដើរដំណើរ
ដេក
ដេកលក់
ដៃ
ដំបង
ដំរីសម្រាប់គង់
ដោះ

១ ដ ១៣៣

ព្រះក្នក់
ព្រះករណ្ណកៈ
ព្រះបានកោសៈ
ព្រះទម្រង់អសិ
ព្រះទម្រង់អសិដងវែង
ព្រះកាឡមត្តិកា
ព្រះបុស្សមត្តិកា
ទ្រង់ជ្រាប
ព្រះឧរា
ទ្រង់យាងព្រះបាទ
ទ្រង់ព្រះរាជដំណើរ
ទ្រង់ធ្នូ
ទ្រង់ធ្នូស្កល់
ព្រះហស្ត
ព្រះទម្រង់គទារុធ
ព្រះទីនឹងគជេន្ទ្រ
ព្រះប័ន

័ ត ័

តម
តោក
តាំង
តែងរឿង-កាព្យ
ត្បាល់បុកស្លា
ត្រកូល
ត្រចៀក
ត្រា
ត្រិះរិះ

ទ្រង់ព្រហ្មចេត
ព្រះសុដ្ឋិការ
ព្រះបីបំ
ទ្រង់និពន្ធ
ព្រះសុវណ្ណទន្ល, ស្នងព្រះទន្ល
រាជត្រកូល, ខត្តិយត្រកូល
ព្រះស្រោត
ព្រះរាជវលញ្ញករ
ទ្រង់ព្រះតំរិះ

័ ថ ័

ថើប
ថ្ងាស
ថ្ងូរ
ថ្នាំរក្សាពោគ
ថ្នាល់
ថ្លើម

ទ្រង់ចុម្ពិត
ព្រះនលាត
ទ្រង់អដ្ឋសរៈ
ព្រះឱសថ
ព្រះគណ្ណៈ
ព្រះយកនៈ

័ ទ ័

ទាច
ទិកោទឹក
ទឹកកាម
ទឹកដោះ
ទឹកតែ
ទឹកត្រជាក់
ទឹកនោម
ទឹកភ្នែក
ទឹកមាត់

ព្រះវក្កៈ
ព្រះបានភិដ្ឋារ
ព្រះអសុបិ
ព្រះក្សិរ
ព្រះបានរស
ព្រះសីតរស
ព្រះមូត្រ
ព្រះអស្សុ
ព្រះខេឡៈ

ទឹកអិល
ទឹកលាងអាចម៍
ទឹកអប់
ទឹកអប់សម្រាប់ងូត
ទូ
ទូកគង់
ទូញ
ទៀន
ទៅលេង
ទ្រគាក
ទ្រហោយំ
ទ្វារជុះ
ទ្វារនោម

ព្រះលសិកា
ព្រះធារាបង្គន់
ព្រះសុគន្ធ
ព្រះសុគន្ធវារី
ព្រះកុញ្ញិកកោសៈ
ព្រះទីនឹងនារា
ទ្រង់សោក
ព្រះសិខាទីប
ស្តេចប្រពាត
ព្រះសុសោណី
ទ្រង់ពិលាប
ព្រះវច្ចមគ្គ
ព្រះបស្សាវមគ្គ

◎ ធុ ១៣៣

ធុ
ធាត់
ធូប
ធូញ

ព្រះទម្រង់កៅទណ្ណ
ព្រះថូលោ, មានព្រះអង្គ
ព្រះធូប
ព្រះទន្ល

◎ ន ១៣៤

និយាយ
និយាយការ
និយាយចំពោះ
ធ្វើមឡើង
និយាយបន្តិឲ្យដឹង }
ផ្សាយទូទៅ
នោម
នៅ

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល, ទ្រង់មានព្រះតម្រាស់,
ព្រះសរនីយ (ព្រះអគ្គមហេសី)
ទ្រង់មានព្រះរាជឱង្ការ
ទ្រង់ប្រារព្ធ
ព្រះបន្ទូលសុរសីហនាទ
ទ្រង់ចូលព្រះបង្គន់តូច, ទ្រង់បន្ទោបស្សាវៈ
គង់

នៅផ្ទះ

គង់ព្រះដំណាក់

បបោសអង្កែល
បង
បង្កាប់
បង្កូចមានគន្លឹះ
បង្កូចបើកទល់
បន្ទាត់

បារី

បាយ

បេះដូង

ប្តី

ប្រជុំចិញ្ចឹម

ប្រពន្ធ

ប្រមាត់

ប្រជ្រុយ

ប្រឡែង (ប្រលែង) ឬលេង

ប្រាប់

ប្រេង

ប្អូន

◎ ប ២៧៧

ទ្រង់បរាមាស

ព្រះរាម, ព្រះជេដ្ឋា

ទ្រង់បញ្ជា

ព្រះសីហាបញ្ជូរ

ព្រះកវាតា

ព្រះតន្ត្រី (ព្រះតន្ត្រី)

{ ព្រះធុមវដ្តី

ព្រះស្រីស្នង

ព្រះក្រយាស្វាយ

ព្រះហទយៈ

ព្រះស្វាមី, ព្រះភស្តុ

ព្រះខណ្ឌលោម

ព្រះមហេសី, ព្រះជាយា

ព្រះបិត្តៈ

ព្រះតិលកា

ទ្រង់ក្រសាល

ទ្រង់ត្រាស់

ព្រះតេលៈ

ព្រះអនុជ

◎ ផ ២៧៨

-ផែនប្រាក់ចារិកអក្សរតាំងតំណែងយសសេនាបតីនូវព្រះភិក្ខុជាគណៈធំ = ហិរញ្ញបត្រ។

-ផែនមាសចារិកអក្សរទាំងព្រះនាមម្ចាស់ផែនដីនូវក្សត្រិយ៍ទាំងពួង និងព្រះសង្ឃនាយក =

ព្រះសុវណ្ណប័ត្រ។

ផើម (ស្តេចស្រី)

ទ្រង់ព្រះគភ៌

ផើម (ស្រ្តីទាំងពួងជាម្ចាស់ស្តេច)

មានគភ៌

ផឹក

ទ្រង់សោយ

ផ្កា
ផ្កាត
ផ្កាសាយ
ផ្កាល
ផ្កាជង្គង់
ផ្កះ
ផ្កាតកោង
ផ្កាដង្កង
ផ្កាស្លឹកត្នោត
ផ្កាស្លាបសត្វ

ព្រះបុប្ផា
ព្រះនាភី
ទ្រង់ព្រះបិណ្ឌសា
ព្រះស្រាពក៍
ផ្កាព្រះជានុ
ព្រះទីន័ងដំណាក់
ព្រះវីជនី
ព្រះពាតវីជនី
ព្រះតាលប័ត្រ
ព្រះវាលវីជនី

១៣ ២៣

ពក
ពុកមាត់
ពងស្វាស
ពាន
ពានស្នា
ពិតាន
ពូថៅ
ពូក
ពែងផឹកទឹក
ពែងតែ
ពោះ
ពោះវៀនតូច
ពោះវៀនធំ
ព្យាយាម
ព្រួញ
ព្រួយចិត្ត
ព្រះខាន់

ព្រះបីឡកា
ព្រះមស្ស
ព្រះអណ្ណៈ
ព្រះពាន
ពានព្រះស្រី
ព្រះពិតាន
ព្រះទម្រង់ផរសុ
ព្រះសុខសេយ្យាស
ព្រះមណិថាលកៈ
ព្រះបានថាលកៈ
ព្រះឧទរ
ព្រះអន្តគុណៈ
ព្រះអន្តៈ
ទ្រង់ឧស្សាហ៍
ព្រះទម្រង់កាំសរ
ព្រួយព្រះហឫទ័យ (ព្រួយព្រះទ័យ, ព្រួយព្រះរាជហឫទ័យ)
ព្រះខាន់

◎ ភ ឃ

ភាជន៍ព្រះស្វាយ
ភូមិមានផ្ទះជាក់ស្នេតច្ន្តត្រ
ភូមិមានផ្ទះឥតស្នេតច្ន្តត្រ
ភូមិស្តេចទីព្រះអង្គម្ចាស់គង់
ភ្លយ
ភ្នែក
ភ្នែកគោ
ភ្លេច

ព្រះសុវណ្ណភាជន៍
ព្រះបរមរាជរាំង
ព្រះរាជនិវេសន៍
រាំង
ព្រះឧណ្ណសុភាក់
ព្រះនេត្រ
ព្រះគោប្នកៈ
ទ្រង់សម្មោសា

◎ ម ឃ

មកុដ
មា ឬអាពុកធំខាងអាពុក
មាត់
មុខ
មុង
មុន (រោគ)
ម្នក
មើល
មេជើង
ម្តាយជាស្តេចទីព្រះអង្គម្ចាស់
ម្តាយជាសាស្ត្រកូនជាស្តេចទ្រង់រាជ្យ
ម្តាយជាស្តេចកូនជាស្តេចទ្រង់រាជ្យ
ម្តាយមីងខាងអាពុក
ម្តាយមីងខាងម្តាយ
ម្រាមកណ្តាលដៃ
ម្រាមកូនជើង
ម្រាមកូនដៃ
ម្រាមជើងកណ្តាល
ម្រាមនាងជើង

ព្រះមកុដ
ព្រះបិតុលា
ព្រះឱស្ន
ព្រះភក្ត្រ
ព្រះសុកល់ប្រសើរ
ព្រះអសា
ព្រះមាលា
ទ្រង់ទត
ព្រះអង្គដួបាទ
ព្រះមាតា
សម្តេចព្រះរាជជននី
សម្តេចព្រះវររាជជននី
ព្រះបិតុច្ឆា
ព្រះមាតុច្ឆា
ព្រះមជ្ឈិមមង្គលី
ព្រះអនុជបាទ
ព្រះអនុជង្គុលី
ព្រះមជ្ឈិមបាទ
ព្រះកនិដួបាទ

ម្រាមនាងដៃ	ព្រះកនិដ្ឋង្គុលី
ម្រាមមេដៃ	ព្រះអង្គដ្ឋង្គុលី
ម្លូបាយ	ព្រះស្រីសន្លឹក
ម្លូលឿង	ព្រះស្រីបណ្ឌិត
ម្សៅ	នួនព្រះភក្ត្រ
ម្សៅមៀត	ព្រះហលិទ្ធចុណ្ណ
ម្លូប	ព្រះឱជារស

◎ យ ២៣

យំ	ទ្រង់ព្រះកន្សែង
----	-----------------

◎ រ ២៣

រទេះ	ព្រះទីន័ងរាជរថ
របស់ទ្រព្យស្តេចទ្រង់រាជ្យ	ព្រះរាជទ្រព្យ
របស់ទ្រព្យស្តេចទីព្រះអង្គម្ចាស់និងអ្នកអង្គម្ចាស់	ព្រះធនទ្រព្យ
រង	ព្រះសថា
រងដាក់គ្រឿងតែ	ព្រះបានភាជន៍
រងដាក់គ្រឿងបូជា	ព្រះសក្ការភាជន៍
រាប់អាន	ទ្រង់ព្រះមេត្តា
រាស្ត្រជាម្តាយក្សត្រីព្រះអង្គម្ចាស់	ព្រះមាតា
រួមប្រវេណី	ទ្រង់ព្រះសយម្តរ, សយម្តរ
រោងសំណាក់	ព្រះពន្លា
រោងទទួលភ្ញៀវ	ព្រះរាជរោង
រោមភ្លៀក	ព្រះលោមកច្ចុះ
រោមភ្នែក	ព្រះលោមនេត្រ
រោមអស់ទាំងខ្លួន	ព្រះលោមា
រាំ	ទ្រង់ព្រះនច្ចា

លុប ឬលាង
លម
លាជ
លេងល្បែងផ្សេងៗ
លំពែង
វេជ្ជមតា
វេចនា
វាយ
វាវ
វែករាប់បាត្រ
វាំងនន
វីនតា

© ល ៊េអេ

ទ្រង់ស្រប់
ព្រះចរិកា
ព្រះលាជ
ទ្រង់ក្រសាល, ទ្រង់កីឡា
ព្រះទម្រង់អសុឡិ
ព្រះវ
ព្រះទីន័ងសិរិកា
ទ្រង់ព្រះរាជទណ្ឌ
ព្រះកិលោមកៈ
ស្នងព្រះហស្ត
ព្រះសាណិយា
ស្នងព្រះនេត្រ

សក់
សម
សលៀង
សរសេរ
សើច
សរសៃ
សឹង
សង្វារ
សង្ស័យ
សន្តប័
សន្តាក់កដៃ
សារពើបន្លែ
សារពើអន្តក់
សាច់
សាច់ធ្មេញ (អញ្ចេញធ្មេញ)

© ស ៊េអេ

ព្រះកេសា
ស្នងព្រះអង្គលា
ព្រះសលៀង, ព្រះរាជយាន
ទ្រង់លិខិត
ទ្រង់ព្រះសម្រួល
ព្រះនហារូ
ព្រះសុពណ៍កោស
ព្រះកេយុរា
ទ្រង់វិចិត្រ
ទ្រង់ព្រះវិសញ្ញី
ព្រះសន្ធិករ
បន្លែព្រះស្វាយ
អន្តក់ព្រះស្វាយ
សាច់ព្រះស្វាយ
អញ្ចេញព្រះទន្ត

សិតសក់

ទ្រង់សិតព្រះកេសា

ស៊ី

ទ្រង់សោយ

ស្លតិ

ព្រះបច្ចាសៈ

-សេចក្តីដែលម្ចាស់ផែនដីតាំងទុកឲ្យមហាជនប្រព្រឹត្តតាម = ព្រះរាជបញ្ញាតិ។

-សេចក្តីដែលម្ចាស់ផែនដីតែងដោយព្រះអង្គឯង = ព្រះរាជនិពន្ធ។

-សេចក្តីបម្រាមឬបង្គាប់ដល់ខ្ញុំរាជការឬអាណាប្រជាន = ព្រះរាជប្រកាស។

សេះគង់

ព្រះទីនឹងអស្សុតរ

ស៊ែ

ព្រះកសា

សម្តី

ព្រះរាជតម្រាស់

-សំបុត្រធម្មតាដែលប្រើទៅមករកគ្នា ឬថ្វាយម្ចាស់ផែនដីនិងក្សត្រិយ៍ទាំងពួង = ចុតហ្មាយ។

-សំបុត្របុគ្គលគ្រងនគរប្រទេសរាជ = អក្សរសារ។

-សំបុត្របុគ្គលគ្រងប្រទេសឯករាជ្យ មានអំណាចដូចក្សត្រិយ៍ម្ចាស់ផែនដីប្រើចេញទៅប្រទេសក្រៅ = សុតអក្សរសារ។

-សំបុត្រមេទ័ព ឬព្រះរាជអាជ្ញាហ្លួងនូវចៅហ្វាយស្រុកក្រុមការខេត្តធ្វើទៅថ្វាយម្ចាស់ផែនដី ឬសេនាបតីអំពីរាជការផ្សេងៗ = សំបុត្របក។

-សំបុត្រម្ចាស់ផែនដីចេញឲ្យដឹងទូទៅគ្រប់គ្នា = ព្រះរាជឱង្ការនូវព្រះបន្ទូលសុរសីហនាទ។

-សំបុត្រម្ចាស់ផែនដីធ្វើទៅមកដល់ម្ចាស់ផែនដីដូចគ្នា = ព្រះបរមរាជសាសន៍។

-សំបុត្រម្ចាស់ផែនដី ទ្រង់សរសេរដោយព្រះហស្តឯងពុំមែនជាផ្លូវរាជការ = ព្រះបរមរាជហត្ថលេខា។

-សំបុត្រម្ចាស់ផែនដី ទ្រង់សរសេរដោយព្រះហស្តឯងក្នុងកិច្ចរាជការ = ព្រះរាជឱង្ការលេខា។

-សំបុត្ររាជការឲ្យកាន់ទៅកោះមនុស្សឬកេណ្ឌរាស្ត្រឲ្យធ្វើការផ្សេងៗ = ហ្មាយ។

-សំបុត្រសរសេរសូមបើករបស់ផ្សេងៗ ឬធ្វើសេចក្តីទុកថ្វាយម្ចាស់ផែនដី = ដីកា។

-សំបុត្រសេនាបតីឬមេទ័ព ឬព្រះរាជអាជ្ញាហ្លួង = ទងត្រា។

-សំបុត្រព្រះរាជជននី ឬសម្តេចព្រះអគ្គមហេសី = ព្រះរាជសវនីយលេខា។

-សំបុត្រសម្តេចឧត្តមរាជ, ព្រះឧបរាជប្រើជាធម្មតា = ព្រះរាជបន្ទូលលេខា។

-សំបុត្រសម្តេចឧត្តមរាជ, ព្រះឧបរាជធ្វើទៅថ្វាយម្ចាស់ផែនដីដទៃក្រៅ = ព្រះបរមរាជសាសន៍។

-សំបុត្រអគ្គមហាសេនាបតី ឬមេទ័ពធំ = សារត្រា។

សម្បុរ

ព្រះឆរី

សំបោរ

ព្រះសិង្សានិកា

សំពត់
 សំពត់ងូតទឹក
 សំពត់ចាប់ទឹក
 សំពត់អង្កាញ់
 សម្រាលកូន
 សម្លក់
 សម្លឹង
 សំឡេង
 ស្តម
 ស្លៀម
 ស្តោះ
 ស្នាប
 ស្និត (ក្រាសធ្មេញស្អិត)
 ស្បែក
 ស្បែកជើង
 ស្បែកជ្រលក់ទឹក
 ស្បែកដណ្តប់
 ស្តាយឆៀង
 ស្នងជើង
 ស្នា
 ស្រឡាញ់
 ស្រា
 ស្រែក
 ស្រែង
 ស្រោមជើង
 ស្នាក្រក
 ស្នាជីគ្រប (ស្នាជីប)
 ស្នាខ្លី
 ស្នាតម្កល
 ស្នាបុក
 ស្នាស្លឹង
 ស្នាបប៉ាកកា

ព្រះពស្ត្រ
 ព្រះឧទកសាដក, សុក្ខសាដក
 ព្រះតេមិយសាដក
 ព្រះបព្វកៈ
 ទ្រង់ប្រសូត, ទ្រង់សម្ពុត
 ទ្រង់ឱលោកនៈ
 ទ្រង់ឧលោកនៈ
 ព្រះសុរសៀង
 ព្រះកីសោ
 ទ្រង់តុស្តី
 ទ្រង់នុដ្ឋហា
 ទ្រង់អាមសនៈ
 ព្រះសម្មាងកេសា
 ព្រះតចៈ
 ព្រះសុពណ៍បាទ
 ព្រះសិតសុភាក់
 ព្រះសុភាក់
 ទ្រង់ព្រះសោវត្តិកា
 ព្រះជង្ស
 ព្រះអង្សា
 ទ្រង់សព្វព្រះរាជហឫទ័យ
 ព្រះចណ្ឌរស
 ទ្រង់បិបាសា
 ព្រះកិលាសៈ
 ព្រះសុពណ៍កោសបាទ
 ព្រះស្រីខណ្ឌក៍
 ព្រះបិបាសា
 ព្រះស្រីហរិត
 ព្រះស្រីតម្កល
 ព្រះស្រីចុណ្ណៈ
 ព្រះស្រីសុក្ខ
 ព្រះគុកំ

ស្លាបប្រចៀវ	ព្រះវង្សកុបាត
ស្លាបព្រា	ស្នងព្រះអង្គលី
ស្លាប់ (លោកសង្ឃ)	អនិច្ចកម្ម
ស្លាប់ (ស្តេចទ្រង់រាជ្យ)	សោយព្រះទិវង្គត
ស្លាប់ (ស្តេចទីព្រះអង្គម្ចាស់)	សុគត
ស្លាប់ (ស្តេចទីអ្នកអង្គម្ចាស់)	ក្ស័យព្រះជន្ម
ស្លាប់ (អគ្គមហេសី)	សោយព្រះវិលាល័យ
ស្នេស្ន	ព្រះសេម្ភៈ
ស្នេតច្ន្តត្រ	ស្នេតច្ន្តត្រ
ស្នួច	ព្រះកិបិលកា

◎ ហ ១៣៣

ហិត	ទ្រង់យាយី
ហឹប	ព្រះមញ្ជូសា
ហិត	ព្រះសាសនោគ
ហែមស្នាព្រះពរ	ស្រាពក៏ព្រះស្រី

◎ អ ១៣៣

-អក្សរក្សត្រិយ៍ខត្តិយត្រកូលផងទាំងពួង = ឡាយព្រះហស្តលេខា។
 -អក្សរម្ចាស់ផែនដីទ្រង់សរសេរ ដោយព្រះហស្តឯងទុកជាចំណាំនៃព្រះអង្គ = ព្រះរាជហត្ថលេខា។

អង្គុយ	ទ្រង់គង់, ទ្រង់និសីទនាការ
អង្កែល	ទ្រង់បរាមាសៈ
អណ្តាត	ព្រះជ្ជីវា
អផ្ទង់	ព្រះសិទ្ធិលិង្គរោគ
អផ្ទាញ	ព្រះរោគសិទ្ធិលិង្គ
អំបែងក្បាល	ព្រះមត្តកៈ
អាណិត	ទ្រង់ព្រះករុណា
អាចម៍	ព្រះករិសៈ
អាចម៍ច្រមុះ	ព្រះឃានមលៈ

អាចម័រុយ (ប្រជ្រុយ)	ព្រះកាឡកៈ
អាជ្ជា	ព្រះរាជអាជ្ជា
អាវ	ព្រះភូសា
អុតធំ	ព្រះគណ្ណរោគ
អុតស្វាយ	ព្រះគណ្ណយា
ឧស្សាហ៍	ព្រះឧស្សាហ៍
ឪពុកធំ ឬមាខាងម្តាយ	ព្រះមាតុលា
ឱប	ទ្រង់អាណិត្តៈ
អំពល់ចិត្ត	ទ្រង់អនិយៈ

ព្រះបាទសម្តេចព្រះហរិរក្សរាមា ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី ទ្រង់ព្រះចិន្តាយល់ថា រាជសព្ទបុរាណដែលធ្វើទុកមក ថាបើក្សត្រជាស្តេចទ្រង់រាជ្យហើយយកស្តេចស្រ្តីឯណាជាមហេសី បើមាតាបិតាបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវហៅដូច្នោះ បើយកខ្លួនឯងត្រូវហៅដូច្នោះ បើយកស្រ្តីដែលមិនមែនជាស្តេច ក៏សឹងឲ្យហៅថាដូច្នោះដូច្នោះ សេចក្តីទាំងអម្បាលនេះ ទ្រង់ព្រះតម្រិះយល់ថា នឹងសន្មតហៅពុំបាន លុះតែម្ចាស់ផែនដីទ្រង់តាំងនាមហើយមានព្រះរាជពិធីឲ្យធ្វើដូច្នោះដូច្នោះទើបហៅបាន ទើបទ្រង់មានព្រះរាជបញ្ញត្តិ ទុកជា បែបបទបើនឹងតាំងជាទីអ្វីក្តី ត្រូវឲ្យមានសុវណ្ណប័ត្រ ហើយឲ្យមានពិធីព្រាហ្មណ៍ធ្វើផ្សេងៗ ដើម្បីជាច្បាប់សណ្តាប់ព្រះរាជប្រវេណីតទៅឲ្យដឹងដូច្នោះ។

ប្រការ១ - បើម្ចាស់ផែនដីយកខត្តិយកញ្ញាឯណាជាបាទបរិចារិកា មានវិធីព្រាហ្មណ៍ទឹកក្លស់ទឹកស្អែក លើព្រះរាជអាសន៍បុស្សក្រមជាមួយនឹងម្ចាស់ផែនដី វិខត្តិយកញ្ញានោះហៅថា សម្តេចព្រះអគ្គមហេសី ឬ សម្តេចព្រះអាអគ្គមហេសី តាមសុវណ្ណប័ត្រ បើមានពិធីព្រាហ្មណ៍ថ្វាយទឹកក្លស់ទឹកស្អែក តែពុំបានរួមអាសន៍នឹងម្ចាស់ផែនដីទេហើយបានទ្រង់ព្រះរាជទាន ទឹកស្អែកដោយព្រះហស្តឯងអង្គុយកន្លែងទាបជាងម្ចាស់ផែនដី ហៅថា សម្តេចព្រះអគ្គរាជទេពី ឯខត្តិយកញ្ញាដូចមានព្រះនាមមកនេះ បើមានព្រះរាជបុត្រនឹងម្ចាស់ផែនដីបើជាក្សត្រហៅថា សម្តេចព្រះរាជឱរស, សម្តេចបរមរាជឱរស, ឬ សម្តេចព្រះបរមរាជបុត្រា ឬ សម្តេចព្រះអយ្យបុត្រ ក៏បាន បើជាក្សត្រិយ៍ហៅថា សម្តេចព្រះរាជធីតា ព្រះនាមទាំងអម្បាលនេះស្រេចហើយតែទ្រង់តាំង។

ប្រការ២ - ខត្តិយកញ្ញាឯណាដែលម្ចាស់ផែនដីយកជាបាទបរិចារិកា តែ ពុំបានទ្រង់ព្រះរាជទានព្រះបរមរាជានុញ្ញាត ឲ្យមានពិធីព្រាហ្មណ៍ថ្វាយទឹកក្លស់ទឹកស្អែក គ្រាន់តែ

ទ្រង់ទទួលយកសង្ខេបអំពីដៃព្រាហ្មណ៍មកព្រះរាជទាន រីខត្តិយកញ្ញានោះហៅថា ព្រះអគ្គជាយា បើ មានព្រះរាជបុត្រនឹងម្ចាស់ផែនដី ទោះបីជាក្សត្រាភ្នំ ក្សត្រិយ័ភ្នំ ហៅថា សម្តេចព្រះរាជបុត្រា-បុត្រី តែយសថយជាងក្សត្រទិសម្តេចក្នុងប្រការ១ បើថាពុំមាន សុវណ្ណប័ត្រតាំងជាព្រះអគ្គជាយាទេ ត្រូវហៅតាមនាមដើម បើមានព្រះរាជបុត្រហៅថា ព្រះរាជបុត្រាបុត្រី ព្រះអង្គម្ចាស់នេះនោះ។

ប្រការ៣ - បើម្ចាស់ផែនដីទ្រង់យកស្រ្តីទាំងពួង ក្រៅចាកអំពីក្សត្រខត្តិយកញ្ញាមក ជាបាទបរិចារិកា ហើយបានទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោសព្រះរាជទានទឹកសង្ខេបដោយព្រះហស្តឯង រឺ ស្រ្តីនោះហៅថា ចៅចម ឯចៅចមមាន ៦ ជាន់ ដូចមាននាមដូច្នោះ ៖

- ទី១ - ព្រះបិយា ងារជាព្រះបរម
- ទី២ - ព្រះស្នំ ងារជាព្រះម្តង
- ទី៣ - ព្រះស្រីង្គារ ងារជាព្រះម៉ែនាង
- ទី៤ - ព្រះក្រុមការ ងារជាព្រះនាង
- ទី៥ - ព្រះស្រីការ ងារជាអ្នកម្តង
- ទី៦ - ព្រះកំណាន់ ងារជាអ្នកនាង

រួមទាំងអស់ហៅថា ចៅចម សុទ្ធសឹងមានព្រះរាជឱង្ការតាំងនាម ឯស្រ្តីក្រៅអំពី នេះហៅថា អស់ទាំងអ្នក រឺស្រ្តីទាំងអម្បាលនេះ បើមានព្រះរាជបុត្រនឹងម្ចាស់ផែនដីហៅថា ព្រះអង្គម្ចាស់ ទាំងអស់ដូចគ្នា បើចេញចុតហាយឡាយព្រះហស្តឲ្យថា ព្រះរាជបុត្រា-បុត្រី ព្រះអង្គម្ចាស់នេះ-នោះតាមព្រះនាម តែ មានយសថយជាងក្សត្រទិសម្តេចក្នុងប្រការ២ ត្រូវ អង្គុយក្រោយ ឯក្សត្រក្នុងប្រការ៣ បើនឹងស្រដៀងនឹងក្សត្រជាទិសម្តេចព្រះរាជឱស-ជីតា ត្រូវ និយាយ ទូលបង្គំជាខ្ញុំម្ចាស់ ឆ្លើយថា ព្រះករុណាពិសេស, មែម្ចាស់។

ប្រការ៤ - ក្សត្រឯណា ជា សម្តេចព្រះឧត្តយោរាជភ្នំ ព្រះមហាឧបរាជភ្នំ យក ខត្តិយកញ្ញាឯណាជាបាទបរិចារិកា ហើយមានពិធីព្រាហ្មណ៍ថ្វាយទឹកក្លស់ទឹកសង្ខេបលើ រាជអាសន្តរួមជាមួយនឹងស្វាមី រឺខត្តិយកញ្ញានោះមានព្រះនាមហៅថា សម្តេចព្រះមហេសី បើពុំបានរួមរាជអាសន្តនឹងព្រះស្វាមីទេ គឺអង្គុយទីដទៃ ហើយទទួលទឹកសង្ខេបហៅថា ព្រះ រាជទេពី បើមានព្រះបិយបុត្រក្សត្រាភ្នំក្សត្រិយ័ភ្នំ និងថ្វាយព្រះនាមជាសម្តេច ក៏បាន តែត្រូវ យកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលអម្ចាស់ផែនដីសូមព្រះរាជទានព្រះសុវណ្ណប័ត្រ បើទ្រង់ព្រះមេត្តា ប្រោសព្រះរាជទានព្រះបរមរាជានុញ្ញាតទើបតាំងបាន នឹងតាំងដោយអំពើព្រះរាជហឫទ័យ ឯងពុំបាន បើក្សត្រទិសម្តេចឧត្តយោរាជឧបរាជ យកស្រ្តីពុំមែនជាក្សត្រមកធ្វើជា បាទបរិចារិកា ទ្រង់ព្រះរាជទានព្រះបរមរាជានុញ្ញាត ឲ្យតាំងដោយព្រះអង្គឯងបាន តាំងអំពី ទីព្រះទីក្រុមការចុះមក បើមានព្រះឱស-ជីតា ហៅថា ព្រះអង្គម្ចាស់ ទាំងអស់ដូច

ព្រះរាជបុត្រម្ចាស់ផែនដី តែ យសថយជាងព្រះរាជបុត្រម្ចាស់ផែនដី ត្រូវអង្គុយក្រោយ ព្រះរាជបុត្រម្ចាស់ផែនដី ឯព្រះរាជបុត្រក្សត្រ ទីព្រះមហាឧបរាជត្រូវអង្គុយក្រោយព្រះឱរស- ធីតាក្សត្រទីព្រះឧភយោរាជ ដ្បិតយសថយជាងក្សត្រឧភយោរាជ ឯព្រះអង្គម្ចាស់ជាព្រះ ឱរស-ធីតាក្សត្រទាំងពីរព្រះអង្គ ដូចមានព្រះនាមមកនេះ បើនឹងចេញចុតហ្មាយឡាយ ព្រះហស្ត ដាក់ថា ចុតហ្មាយព្រះរាជបុត្រា ឬព្រះរាជបុត្រីព្រះអង្គម្ចាស់នេះ ដូចព្រះរាជបុត្រ ក្សត្រទ្រង់រាជ្យ ជាអម្ចាស់ផែនដីពុំបាន។

ប្រការ៥ - បើក្សត្រទីសម្តេចជាព្រះរាជបុត្រក្សត្រទ្រង់រាជ្យក្តី ឬព្រះរាជបុត្រក្សត្រ ឧភយោរាជ, ឧបរាជក្តី យកស្តេចក្សត្រិយ៍ខត្តិយកញ្ញាឯណាទីព្រះអង្គម្ចាស់ជាបាទបរិចារិកា ហៅថា ព្រះទេពី បើមានបិយបុត្រក្សត្រា ហៅថា ព្រះឱរស បើជាក្សត្រិយ៍ហៅថា ព្រះធីតា ព្រះអង្គម្ចាស់នេះ-នោះ ដូចព្រះរាជបុត្រក្សត្រទីព្រះឧភយោរាជ, ព្រះមហាឧបរាជ ឲ្យយស ថយជាងក្សត្រព្រះឱរស-ធីតាក្សត្រទាំងពីរ គឺសម្តេចព្រះឧភយោរាជ ព្រះមហាឧបរាជ ដូច ចេញព្រះនាមមកនេះ តែត្រូវអង្គុយបន្ទាប់ ក្សត្រជាព្រះឱរស-ធីតាព្រះមហាឧបរាជ បើក្សត្រ ទីសម្តេចយកខត្តិយកញ្ញាឯណាទីអ្នកអង្គម្ចាស់ ជា បាទបរិចារិកា ហៅថា ព្រះជាយា បើ មានព្រះឱរស-ធីតា ហៅថា អ្នកអង្គម្ចាស់ បើយកស្រ្តីក្រៅចាកខត្តិយកញ្ញាគឺអ្នករាជវង្សក្តី ឯ បុត្រសេនាបតីចតុស្តម្ភក្តី ឬបុត្រមន្ត្រីនូវបុត្រអាណាប្រជាជនទាំងពួង មកធ្វើជា បាទបរិចារិកា ហៅថា អ្នកម្នាង បើមានព្រះឱរស-ធីតា ហៅថា អ្នកអង្គម្ចាស់ ដូចគ្នា។

ប្រការ៦ - បើក្សត្រទីព្រះអង្គម្ចាស់ យកខត្តិយកញ្ញាឯណាទីព្រះអង្គម្ចាស់ដូចគ្នា ជាបាទបរិចារិកា ហៅថា ព្រះជាយា បើ មានព្រះបិយបុត្រជាក្សត្រា ហៅថា ព្រះឱរស ជា ក្សត្រិយ៍ហៅថា ព្រះធីតា ទីព្រះអង្គម្ចាស់ដូចព្រះវរបិតា-មាតា ដោយហេតុមានជាតិស្មើគ្នា បើយកស្រ្តីទីអ្នកអង្គម្ចាស់ជាបាទបរិចារិកាហៅថា ជាយា បើមានព្រះបិយបុត្រហៅថាព្រះ ឱរស-ធីតា តែជាទីអ្នកអង្គម្ចាស់ ព្រោះព្រះមាតាមានជាតិពុំស្មើនឹងព្រះបិតា បើយកស្រ្តីជា អ្នករាជវង្សក្តី ព្រះវង្សក្តី ឬបុត្រសេនាបតីនូវបុត្រប្រជាជនទាំងពួងជាបាទបរិចារិកាហៅថា អ្នកម្នាង បើមានបិយបុត្រឲ្យហៅថា ព្រះឱរស-ធីតា ដូចគ្នា តែជាទីអ្នកអង្គម្ចាស់។

ប្រការ៧ - បើអ្នកអង្គម្ចាស់យកក្សត្រិយ៍ទីអ្នកអង្គម្ចាស់ដូចគ្នា ជា បាទបរិចារិកា ហៅថា ជាយា បើមានបិយបុត្រហៅថា ព្រះឱរស-ធីតា ទីអ្នកអង្គម្ចាស់ដូចព្រះបិតា-មាតា ដ្បិតមានជាតិស្មើគ្នាទាំងពីរ បើយកស្រ្តីក្រៅចាកទីអ្នកអង្គម្ចាស់ដូចគ្នាជាបាទបរិចារិកា ហៅថា សម្រាប់ បើមានបិយបុត្រហៅថា ឱរស, ធីតា ជាទីអ្នករាជវង្ស ឯទីអ្នករាជវង្សនេះពុំ ត្រូវប្រើពាក្យរាជសព្ទថាសោយថាស្រង់ឡើយ ត្រូវឲ្យនិយាយតាមធម្មតា។

ប្រការ៨ - បើអ្នករាជវង្ស និងអ្នករាជវង្សយកគ្នាជាស្វាមីភរិយា ហើយមានបុត្រឲ្យ

ហៅថា បុត្រប្រុស បុត្រស្រី ជាទីអ្នករាជវង្សដូចមាតាបិតា ដ្បិតមានជាតិស្មើគ្នា បើ
អ្នករាជវង្សទៅយកស្រីទីព្រះវង្សក្តី ឬស្រីមានជាតិទាបជាងក្តីជាភរិយា ហើយមានបុត្រ ឲ្យ
ហៅថា ព្រះវង្ស។

ប្រការ៩ - បើព្រះវង្សនិងព្រះវង្សយកគ្នាជាស្វាមីភរិយា ហើយមានបុត្រឲ្យហៅថា
ព្រះវង្ស ដ្បិតមាតាបិតាមានជាតិស្មើគ្នា បើជាព្រះវង្សទៅយកភរិយាក្រៅចាកព្រះវង្ស បើ
មានបុត្រត្រូវដាច់ក្រសែព្រះវង្សនឹងហៅថាព្រះវង្សពុំបាន ដ្បិតមាតាបិតាមានជាតិពុំស្មើគ្នា។
☞

© ចប់ ☞

បើលោកអ្នកចង់បានសៀវភៅខ្មែរផ្សេងៗទៀតសូមចូលទៅ :
ប្លុកអាក្សាលធំ www.akbalthom.blogspot.com
សូមអរគុណ!